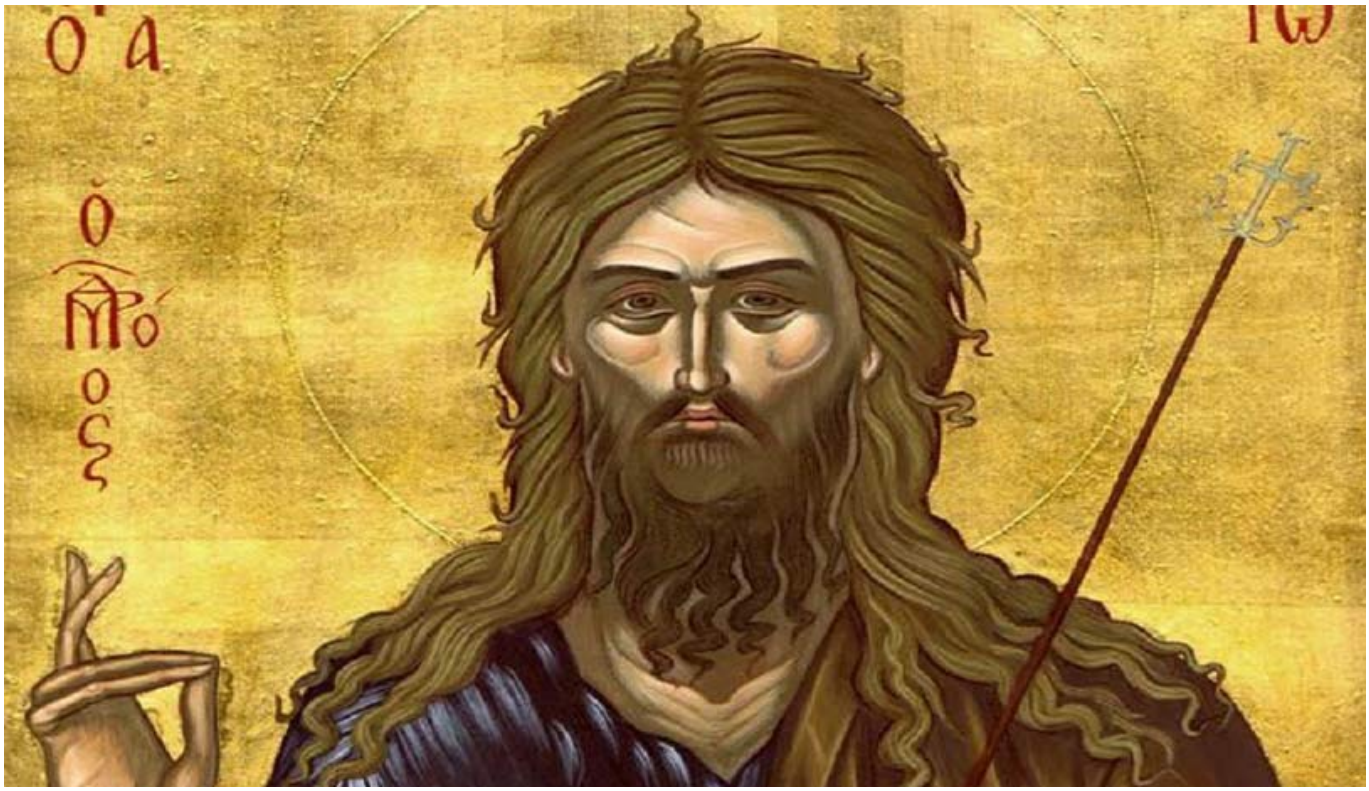
24/06/2022

Η Προδρομική φωνή στο σημερινό κόσμο

/ Γνώμες

Του π. Ιωάννου Αν. Γκιάφη

Πολιτικού Επιστήμονος- Θεολόγου

Μελετώντας κανείς την ιστορία της ανθρωπότητας, εύκολα μπορεί να διαπιστώσει ότι ενός επαναστατικού κινήματος ή ενός ρεύματος αναγέννησης προηγήθηκαν κάποιες ξεχωριστές προσωπικότητες που προετοίμασαν την εξέλιξή τους.

Άραγε δύναται κάποιος να αμφισβητήσει τον καθοριστικό αγώνα ενός Μοντεσκιέ ή ενός Βολταίρου πριν το ξέσπασμα της Γαλλικής Επανάστασης(1789); Ήταν εκείνοι που πάλεψαν με τη δυναμική γραφίδα και τον έναρθρο λόγο για την πάταξη της απολυταρχίας και την προώθηση της δημοκρατίας. Αλλά και στον ελληνικό χώρο, μπορεί κάποιος να αρνηθεί την ευεργετική εθνική δράση ενός Ρήγα Φεραίου ή ενός εθνοιερομάρτυρα Κοσμά Αιτωλού πριν την έναρξη της ελληνικής επανάστασης (1821); Και οι δύο θυσιάστηκαν για την προετοιμασία της εθνικής ανεξαρτησίας της πατρίδας μας. Επομένως όλα αυτά τα ιστορικά πρόσωπα προϋπάρχουν ως εμπνευστές και καθοδηγητές του αγώνα της απελευθέρωσης από κάθε μορφή δουλείας.

Και ίσως μετά τα προλεγόμενα μας γεννηθεί ο προβληματισμός της σχέσης αυτών των ιστορικών δεδομένων με την εκκλησιαστική εορτή της 24ης Ιουνίου. Μα, η Αγία μας Εκκλησία πανηγυρίζει την γέννηση ενός προσώπου που προηγήθηκε μεν των προαναφερομένων, αλλά προετοίμασε το λαό του Θεού να γίνει δεκτικός της “εν Χριστώ ελευθερίας”. Το επίγειο πέρασμά του, από την ώρα της συλλήψεως του στην κοιλία της μητέρας του Ελισάβετ μέχρι τον μαρτυρικό του θάνατο, δεν ήταν παρά μια διαρκής προαναγγελία της έλευσης του Μεσσία Χριστού. Πράγματι ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος είναι συνυφασμένος με το προανάκρουσμα της Θείας Χάριτος στον τότε ειδωλολατρικό κόσμο.

Η προδρομική πορεία του Βαπτιστού του Κυρίου μας, ήδη προδιαγράφεται από τον άγγελο Κυρίου στον πατέρα του, τον ιερέα Ζαχαρία, όταν τον πληροφορεί ότι η στείρα σύζυγός του θα γεννήσει υιό και θα τον ονομάσει “Ιωάννη”. Τότε ο άγγελος Κυρίου του επισημαίνει συν τοις άλλοις ότι :”Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι…. ἑτοίμασαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον”(Λουκ. α’, 17). Ο Άγγελος προτού καν γεννηθεί ο Τίμιος Πρόδρομος αποκαλύπτει στον ευσεβή Ζαχαρία το σχέδιο του Θεού για τον μονάκριβο γιο του. Ερμηνεύοντας ο βυζαντινός θεολόγος Ευθύμιος Ζιγαβηνός αυτή την αγγελική είδηση θα γράψει πως ο Ιωάννης “προδραμεῖται ἔμπροσθεν αὐτοῦ, κηρύσσων μετάνοιαν καὶ καταγγέλων τὴν παρουσίαν αὐτοῦ”. Ο άγιος Ιωάννης όντως αναδείχθηκε ο προάγγελος του έργου του Θεανθρώπου στον κόσμο. Με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος γίνεται ο διαπρύσιος κήρυκας της μετάνοιας, ως απαραίτητης προϋπόθεσης για την θεογνωσία και την θεοκοινωνία. Αλλά είναι και αυτός που καταξιώνεται ως “ο όρος των Προφητών και η αρχή των Αποστόλων”, αφού προλέγει και συγχρόνως διατρανώνει τα ανεξερεύνητα μεγαλεία του Δημιουργού για τα δημιουργήματά του.

Ο στόχος του ένας ήταν: η προπαρασκευή των ψυχών για τον δρόμο της χριστιανικής αλήθειας. Αγωνιούσε διαρκώς προκειμένου ο λαός να βρίσκεται σε

ετοιμότητα για την υποδοχή του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Γι’ αυτό και ο Ιερός Χρυσόστομος θα τονίσει με έμφαση: ο Πρόδρομος “πολλὰ θαυμαστὰ προειπὼν περὶ τοῦ Κυρίου τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν τοῦ λαοῦ προευτρέπισε”. Αλλά και για την μετάνοια που διακήρυσσε νυχθημερόν, προσπαθούσε οι άνθρωποι να συναισθανθούν την αμαρτωλή τους κατάσταση και πετυχαίνοντας την εσωτερική τους συντριβή, να είναι πλέον προδιατιθέμενοι για την αποδοχή του πολύτιμου μαργαρίτη της ζωής τους, του Σωτήρος Χριστού.

Όμως ο άγιος Ιωάννης αναδεικνύεται και στο σημερινό γίγνεσθαι αυτός που “πολλούς ἐπιστρέφει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸ αὐτῶν”. Διότι ανέκαθεν ο κάθε άνθρωπος ρέπει προς την αμαρτία και την φθορά. Από τον πρώτο άνθρωπο, τον Αδάμ, μέχρι και σήμερα η ανθρωπότητα διαρκώς πίπτει, όταν καταπατά την οποιαδήποτε ευαγγελική επιταγή. Απομακρύνεται από τον Θεό και αμέσως χάνει την Χάρι Του από τη ζωή της. Το μεγάλο διακύβευμα βρίσκεται στο αν ο καθένας θα καταφέρει να ανακόψει την πορεία του προς “τα κάτω” και να ξεκινήσει τον αγώνα του για την επουράνια Βασιλεία του Θεού. Παρά την πεπτωκύια φύση του ο κάθε χριστιανός καλείται και δη μέσα από τα αγιαστικά μυστήρια της Εκκλησίας μας, να αναθερμάνει την ψυχραμένη σχέση του με τον Θεό Πατέρα. Και εδώ θα συμπληρώσει ο άγιος Μακάριος, επίσκοπος Κορίνθου ότι: “Μπορεί ο καθένας να διατηρεί τη φύση του και την προσωπικότητά του, όμως ως χριστιανός είναι γεμάτος Άγιον Πνεύμα, προσκαλούμενος αδιαλείπτως να βαδίζει την οδό της κατά χάριν θέωσης.”

Όλη η χριστιανική ζωή βασίζεται στο αξίωμα: “Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμίν”(Ιακ. 4,8). Εμείς οφείλουμε να κάνουμε το πρώτο βήμα προς Αυτόν και Αυτός θα κάνει δέκα βήματα προς εμάς. Όσο κι αν πολλές φορές ορθώνονται διάφορα τείχη στην καθημερινότητά μας, ως χριστιανοί της αγάπης και της διακονίας έχουμε χρέος να τα γκρεμίζουμε. Τείχη μέσα στην κοινωνία μας! Τείχη μέσα στο εργασιακό μας περιβάλλον! Τείχη μέσα στην οικογένειά μας! Τείχη (δυστυχώς!) ακόμη και μέσα σε μια εκκλησιαστική κοινότητα! Άρα είναι επιτακτική ανάγκη να τα σπάσουμε, ώστε να μπορέσουν να εισέλθουν οι άκτιστες ενέργειες του Θεού στην ύπαρξή μας, κατορθώνοντας την προσωπική μας πνευματική σωτηρία.

Ας είναι λοιπόν ο Τίμιος Πρόδρομος ο ακοίμητος φρουρός και ο πνευματικός οδοδείχτης της ζωής μας. Να είναι η πυξίδα μας, όταν απομακρυνόμαστε απ’ το μονοπάτι του Παραδείσου! Αμήν!